

NARÓN

para os teus ollos

ÍNDICE

NARÓN PARA OS TEUS OLLOS

PATRIMONIO CULTURAL E ARQUITECTÓNICO

Pena Molexa	03
Castros	03
Monte dos Niños	04
Mosteiro do Couto	05
Capelas, igrexas e cruceiros	06
Convento de Baltar	07
Casonas e pazos	08
Muíños	09

CONTORNA NATURAL

Magnolia Centenaria	10
Río Xuvia	11
Paseo marítimo de Xuvia	12
Praias	12
Área recreativa de Pedroso	13
Parque Freixeiro	13

PATRIMONIO ETNOGRÁFICO

Camiño a Santo André de Teixido	14
Camiño Inglés a Santiago de Compostela	15
Aldea Nova	16

FESTAS DE INTERESE TURÍSTICO

Oenach Atlántico	17
------------------------	----

FEIRAS

Feira do Trece	18
Feirón da Solaina	18
Feira da maquinaria agrícola e árbores froiteiras	18
Mercado medieval do parque Freixeiro	18
Feira do mel e produtos ecolóxicos	19

OUTRAS FESTAS E ROMARÍAS

Romaría da O (Pedroso)	19
Romaría de Santa Margarida (O Val)	19

GASTRONOMÍA

Pemento do Couto	20
Tomate Negro de Santiago	20

NARÓN HOXE

Pazo da Cultura	21
Ocio	22
Narón comercial	23
Narón industrial	23
Narón de noite	24
Teléfonos de interese	24

CRÉDITOS

Edición Concello de Narón. Concellería de Turismo

Produce Item-Aga

Fotografías Ovidio Aldegunde / Concello de Narón

Depósito legal C 2275-2015

NARÓN

para os teus ollos

Narón amósase nesta guía ante os teus ollos como é: unha cidade viva, dinámica, extensa e intensa, chea de encantos, algúns ben sabidos pero moitos outros grandes descoñecidos que suporán auténticas sorpresas para o viaxeiro.

Abre os ollos porque para eles son as xoias arquitectónicas, os espazos naturais únicos, a maxia de muíños e torrentes, o rebumbio dos espectáculos e a incesante cultura, a intensa actividade deportiva, a arte viva, o bulicio de feiras e cabalos, os inigualables pementos doces, o próspero comercio, a industria vital e o progreso, o dinamismo das rúas e das xentes, e a auga, e os ríos, e o mar... Narón é moito máis do que imaxinas. Deixa que os teus ollos cho descubran.

A grandiosidade da Pena Molexa causa admiración entre os visitantes

PATRIMONIO CULTURAL E ARQUITECTÓNICO

PENA MOLEXA

Conta a lenda que unha doncela se transforma nestas penas durante a noite do solsticio de verán. Sen dúbida este é un dos lugares máxicos de Narón, ademais de que constitúe unha grande obra da natureza. É un pedo de varias toneladas que encabalga unhas rochas noutras dun xeito espectacular. Segundo a lenda máis popular a Pena Molexa e outras rochas do lugar son en realidade un rei e os seus guerreiros, convertidos en rochas por un feitizo. Moi preto da Pena Molexa poden visitar o Castro de Vilasuso.

CASTROS

Narón é moi rico neste tipo de vestixios do pasado: **Castro de Quintá** (lg. de Quintá, parroquia de Santa María a Maior do Val), **Castro da Cruz do Castro** (parroquia de San Mateo de Trasancos), **Castro de Sequeiro** (parroquia de San Xiao), **Castro de A Revolta** (parroquia de Sto. Estevo de Sedes), **Castro de Os Vicás** (parroquia de San Xiao), **Castro da Ermida** (parroquia de San Salvador de Pedroso), **Castro de Sta. María do Castro** (parroquia do mesmo nome), e **Castro de Vilasuso** (Sta. María a Maior de O Val), todos eles de propiedade privada e non visitables.

Vista dende o Monte dos Niños

Si permiten a visita o de **Eiravedra**, o castro prevalente de Narón. Domina a paisaxe e o territorio, desde o val de Pedroso á ría de Xuvia e ata as terras de San Sadurniño. A súa forma é ovalada, cunha muralla no interior e un terraplén cara ao exterior.

E o **Castro de Petouzal** (O Couto), que responde á tipoloxía de asentamento costeiro que utilizaba a ría como fonte de recursos alimentarios mercé á pesca, etc. Del só se conservan os muros, de dez metros de altura, e os foxos, cunha profundidade de cinco metros. Situados os dous na súa cara sudoeste, mirando ao val de Trasancos.

MONTE DOS NIÑOS

A necrópole prehistórica de Monte dos Niños, con polo menos 14 túmulos funerarios, localízase na parroquia de Santo Estevo de Sedes, ocupando o altiplano do Monte, a 300m sobre o nivel do mar.

Este tipo de monumentos conforman a primeira arquitectura monumental de Galicia, sendo ademais un fenómeno cultural que nos une con toda a facha atlántica europea. Construídas para perpetuarse no espazo e no tempo dende época Neolítica, modifican a paisaxe, humanizándoa, de maneira que se podería falar de “tumbas para os vivos”.

Ábsida do Mosteiro do Couto. Detalle

Igrexa de San Salvador de Pedroso e cruceiro

Estes enterramentos baseábanse maioritariamente nun ritual funerario colectivo, sendo os finados acompañados de diferentes obxectos de connotación ritual: machados de pedra, puntas de frecha, colares, recipientes cerámicos, etc.

Semella que nunha porcentaxe importante os túmulos de Monte dos Niños poderían pertencer á fase plena do denominado megalitismo, con túmulo e cámara funeraria (dolmen) de dimensións importantes.

MOSTEIRO DO COUTO

Situado na ruta xacobeá do Camiño Inglés, as súas orixes remóntanse ao reinado de Ramiro I, a mediados do séc. IX. Cos Condes de Traba, a mediados do séc. XI terá un novo auge, aínda que a súa época de maior esplendor será no XII cando se incorpore á orde de Clunny, edificándose a igrexa románica. A edificación do actual mosteiro de San Martiño do Couto é obra de comezos do séc. XII. Xunto ao mosteiro, declarado Monumento Artístico Nacional polo Ministerio de Cultura, atópase a igrexa de San Martiño, cunha construción actual que data do séc. XII, se ben a súa fachada e a torre son do séc. XVIII. É propiedade da Diócese de Mondoñedo-Ferrol.

Ermida en Sedes

Igrexa de Santo Estevo de Sedes

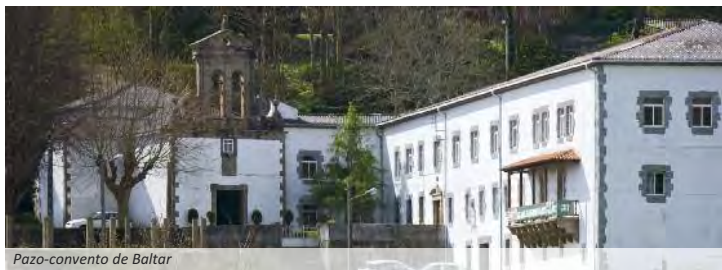
Capela de Santa Margarida do Val

CAPELAS, IGREXAS E CRUCEIROS

A igrexa de **San Lourenzo de Doso** posúe unha vistosa bóveda de canón, do século XVI, que recibe o visitante nesta igrexa vella de San Lourenzo. Actualmente está medio ruínosa, pero elementos coma a súa Torre do Campanario manteñen a beleza deste modelo de igrexa parroquial galega.

A igrexa de **San Salvador**, situada na parroquia de Pedroso, é a herdeira do antigo e desaparecido mosteiro de Pedroso, que aló polo século XIII estaba no seu esplendor. Deste se conservan algúns elementos incorporados na súa arquitectura interior. O cruceiro figurado do adro, o único de Narón que presenta a particularidade de dispor dun pousadeiro, está construído en pedra serpentina, ou toelo, das canteiras de Moeche.

A capela de **Santa Margarida do Val** púxose en pé, ao abeiro dos Andrade, no século XV, sendo unha das máis antigas do Concello. Atópase situada nunha contorna rural, é de planta rectangular e no interior a nave principal posúe unha bóveda rebaixada. Moi preto deste edificio pódese visitar o cruceiro e a fonte de Sta. Margarida, cos canos de Santa Margarida e Santa Lucía.

Pazo-convento de Baltar

Capela do Sagrado Corazón no pazo de Baltar

Pazo de Baltar. Pedra de Armas do século XVI

A **capela da O** lembra cando, nos tempos de seca, sacábase a Virxe da O en procesión para conseguir que chovese. Malia que non sempre o deu feito, froito da forte devoción popular construíuse esta sinxela capela na súa honra e creouse a romaxe que aínda se mantén nos nosos días. Nos arredores da capela da O atópanse a ponte de Chao e os muíños de Perfecto e Chao.

CONVENTO DE BALTAR

Situado no núcleo rural de Baltar, a construción orixinal débese a Juan Pardo e Andrade a finais do séc. XVI, sendo cedida pola derradeira Marquesa de San Sadurniño, María da Natividade Quindós e Villarroel, aos Misioneiros Claretianos en 1910. Da súa data de creación só conservan dous grandes brasóns ou pedras armeiras en cantería esculpida.

Posteriormente foi modificado, incluíndo a capela do Sagrado Corazón e unha fonte de estilo barroco. Preto de Baltar tamén temos varias casas medievais coma a Quintá e o impresionante conxunto que forman capela de Santa Margarida do século XVI, o cruceiro e a fonte de dous canos.

Pazo do Vento

Chalé Antón, de propiedade municipal

Pazo de Nelle

CASONAS E PAZOS

O **Pazo do Vento** é unha construción de pedras de cantería, que conta con gran profusión de detalles arquitectónicos no seu interior. Entre eles destacan unha grande escalinata de pedra e unha lareira típica. Detalles exteriores coma o hórreo de pilastras ou un gran pombal-mendeiro poligonal, aínda amosan a imaxe da fidalguía das xentes que o fixeron construír.

O **Pazo de Libunca**, casona da Pena de Embade, é unha construción realizada pola familia dos Montenegro en 1922. Ten un marcado estilo modernista. Desa época mantén a súa decoración de liñas modernistas, con columnas e balconadas reberetadas de cerámica traída de Talavera. É coñecido como chalet de Cabezas.

O **Chalé Antón** é unha construción levantada nas primeiras décadas do século XX e restaurada no ano 1982. A fachada principal conta cunha ornamentación nas molduras, liñas de imposta, capiteis e balaustrada no soportal.

O **Pazo de Nelle**, a casona de verán dos Pita Romero, a dos Freire, a de Román, que evoca un estilo romántico francés de finais do século XIX son algúns dos moitos exemplos de casas señoriais que poboan este concello.

Muíño das Aceas

Muíño de Pedroso

Muíño de Xuvia

MUÍÑOS

Seguindo o curso do río Freixeiro, atopamos o **muíño de Amenadás**, que aínda se mantén en funcionamento. Creada no século pasado, esta construción recolle un adianto tecnolóxico de grande interese, os muíños de turbina, de moito aproveitamento das augas, pois se idearon para cursos de pouca auga.

O **muíño das Aceas** é un muíño de mareas, levantado a finais do século XVIII, promovido por unha sociedade de empresarios galegos e franceses, que foi unha das principais fábricas de fariñas de Galicia no século XIX.

O **muíño de Xuvia**, en 1858, era o principal muíño do país en capacidade de produción da súa clase. Recibía o trigo en barcos e exportaba fariña ao Báltico, a América e a Santander. Este muíño fariñeiro chegou a mover unha fábrica de papel.

O **muíño de Gradaílle** data da década dos cincuenta do século XX. Situado na ribeira do río Xuvia, na parroquia de San Salvador de Pedroso, este muíño fariñeiro tamén é coñecido como muíño de Entrerríos.

O **muíño de Pedroso** e a súa contorna constitúen unha excepcional área recreativa, con zona de acampada, merendoiro, aparcadoiro, e muíño reconstruído e en funcionamento, que pode ser visitado, sendo un verdadeiro centro de interpretación da nosa etnografía.

A Magnolia Grandiflora é testemuña da vida dos naroneses dende hai máis de 200 anos

CONTORNA NATURAL

MAGNOLIA CENTENARIA

A magnolia grandiflora de Santa Rita de Xuvia, cos seus máis de seis metros de perímetro de tronco, é a maior de Galicia e poida que de España.

O Concello de Narón, no Plan de Urbanismo aprobado en 2002, outorgoulle protección integral. Posteriormente, no ano 2007, a Xunta de Galicia, ao incluíla no catálogo de “Árbores senlleiras de Galicia”, co número 58A (a única da comarca), outorgoulle protección autonómica.

Tanto a magnolia coma a finca que a acolle foron sempre, e continúan a ser de propiedade privada, pero o seu uso e acondicionamento foron cedidos polos seus donos ao Concello de Narón.

Aínda que é difícil poñerlle data de plantación, supónselle unha idade en torno aos 200-220 anos, é dicir, a finais do século XVIII e segundo diversas fontes, foi traída dalgún lugar de Europa por un embaixador español, probablemente don Eugenio Izquierdo, director da Real Fábrica de Cobretería e home de profunda formación en diversos campos da ciencia, incluída a botánica, que viaxou nesas datas por Europa, e chegou a ser embaixador plenipotenciario para firmar a paz con Inglaterra logo da batalla de Trafalgar.

Ribeiras do río Xuvia

Comportas na Presa do Rei

Durante parte do século XX, a magnolia estivo protexida de preto ao ser a antiga fábrica de toneis Cuartel da Garda Civil durante case cincuenta anos. Como anécdota dicir que nunha ocasión incluso foi refuxio antiaéreo durante un bombardeo. Na actualidade o acceso a ela é público.

RÍO XUVIA

O espazo formado polas ribeiras do río Xuvia e do Castro, cunha extensión de 2.074 Ha, está incluído na Rede Natura 2000, Lic e Zepa, Sítios de Importancia Comunitaria e de Especial Protección polo seu interese natural e ecolóxico. Un dos lugares naturais máis pintorescos de Narón o constitúe o río Xuvia, que nos seus últimos treitos se encaixa bordeando o Monte dos Ancos e se ensancha ao chegar á Presa do Rei, que é a que abasteceu de auga á Real Fábrica de Moeda de Xuvia e ao muíño.

A **Presa do Rei**, con grandes árbores deitadas sobre a auga e corzos abeberando nas ribeiras ofrece fermosas fervenzas, creadas no discorrer do río Grande cara á ría de Xuvia. A Presa do Rei foi construída en tempos de Afonso XIII. Este espazo natural é un dous lugares máis emblemáticos para os camiñantes que visitan Narón. As fragas das ribeiras do Xuvia forman un ecosistema único.

Ría e Monte de Ancos dende o paseo de Xuvia

Costa de Narón. Pena Lopesa entre as calas de Casal e Lopesa

PASEO MARÍTIMO DE XUVIA

Localizado á dereita o barrio de Xuvia e o seu paseo marítimo, cunha ponte que une as beiras de Narón e Neda. É un lugar magnífico para se sentar, observar, deixar pasar o tempo, ver o ir e vir da xente de todas as idades, nun oasis onde xogar, practicar deporte, pasear á beira da ría gozando das vistas e a tranquilidade.

PRAIAS

As pequenas calas de Casal, Lopesa e Hortiña sitúanse nunha contorna rural, virxe, illado, posúen forma de cuncha e con area branca. Ventosas e con forte oleaxe, son ideais para contemplar a forza das ondas, a paisaxe da serra e as praias contiguas de Covas e A Frouxeira.

Constitúen un espazo ideal para os amantes da natureza e dos lugares pouco masificados.

Área recreativa do Muíño de Pedroso

ÁREA RECREATIVA DE PEDROSO

Contorna ideal para pasar un día en familia xunto ao río Xuvia, que en case todo o seu perímetro é Zona Natural Protexida (*Coordenadas: 43° 31' 16.66" N - 8° 06' 40.03" O*). É unha paraxe idílica con cámping, praia fluvial, uns antigos muíños restaurados, parque infantil, mesas e barbacoas, zonas verdes, rutas de paseo, pontes, etc. Accédese dende a autovía Ferrol Vilalba AG-64, saíndo dirección Xuvia pola AC-862 e desviándose cara onde xa está sinalizado a 1 km. Tamén se chega por Neda, pola autoestrada Coruña-Ferrol, continuar ata O Couso e preguntar alí.

PARQUE DO FREIXEIRO

Este espazo serviu para transformar unha contorna urbana hostil nunha zona habitable. É máis, en poucos anos, a zona será un pequeno bosque. Na actualidade, ademais de sendas peonís, mobiliario urbano e alumeadado público, o parque conta cunha extensa zona verde e área de xogos infantís.

Santuario de Santo André de Teixido

O peixe, símbolo do camiño de Santo André

PATRIMONIO ETNOGRÁFICO

CAMIÑO A SANTO ANDRÉ DE TEIXIDO

De toda Galicia, e incluso de fóra de Galicia van os peregrinos a Santo André de Teixido, pero o camiño clásico e o que aglutinaba aos romeiros que querían completar a súa peregrinación a Teixido partía precisamente de Narón, do Mosteiro do Couto, onde vemos hoxe o taboleiro anunciador da antiga ruta coñecida como Camiño Vello a Teixido. Unhas frechas gravadas sobre táboas de madeira, colocadas oportunamente en cada cruce de camiños, vainos orientando na marcha. A lenda é de todos coñecida: Cristo estaba percorrendo o mundo e, canso de andar, detívose en Teixido. Para recuperar forzas tomou unha mazá e cando a abriu atopou nela a Santo André. O Santo queixouse amargamente da súa situación, esquecido e abandonado naquelas afastadas terras. Xesús compadeceuse e prometeulle a Santo André que a súa romaría sería a máis visitada, xa que ninguén, nin morto, nin vivo, deixaría de acudir a ela. Outras versións din que Xesús lle respondeu: “Queda aí Santo André, que quen non veña de vivo unha vez virá de morto tres”.

O percorrido comeza entón no adro da igrexa de San Martiño. Aos 13 km de camiño por terras de Narón, hai que engadir logo outros 29 km

Icona do Camiño de Santiago

Encoro das Forcadas

polos municipios de Valdoviño e Cedeira. Comezaremos subindo cara ao Outeiro do castro de Petouzal, cuberto de bosque, para baixar despois ao muíño das Aceas. Atravesando a estrada de Castela, o camiño pasa preto do castro de Sequeiros, percorrendo a corredeira de Feal e outros camiños que levan á Pena de Embade.

Logo discorre entre os municipios de Narón e Valdoviño, Carreira de Arriba, Monte Boeira, Carballo e as ladeiras do Monte Esperón con espléndidas vistas sobre o val de Trasancos, os montes da Lagoa e o grande areal da Frouxeira.

CAMIÑO INGLÉS A SANTIAGO DE COMPOSTELA

O Camiño Inglés a Compostela, así chamado ao longo da historia porque o maior contingente de peregrinos procedía das Illas Británicas e dos países nórdicos, ten os seus inicios aló polo século XII. Vindo dende a cidade de Ferrol, onde se inicia este camiño inglés a Santiago, o camiñante debe avanzar polo polígono da Gándara, para adentrarse no concello de Narón, seguindo a Avenida do Mar de Caranza en paralelo á ría de Ferrol. Despois de cruzar baixo a vía do ferrocarril que une Ferrol Betanzos, a Rúa da Pena conducirao ata o mosteiro de San Martiño de Xuvia. Fronte á entrada do mosteiro un camiño asfaltado sobe

Vista xeral das instalacións do Parque Temático

En Aldea Nova desenvólvense actividades dirixidas ao coñecemento das nosas orixes

ata un cruceiro. Neste punto, o peregrino torce á dereita para enlazar co camiño do Salto. Toma despois a senda peonil que, sen abandonar en ningún momento a ribeira da ría, chega ata unha central eléctrica que hai que rodear por detrás. Desviándose cara á dereita, o camiño desemboca no muíño das Aceas e a súa ponte, que cómpre cruzar.

ALDEA NOVA

Aberto ao público en xaneiro de 2008, no Monte dos Niños (Sedes) atópase o parque temático do mundo rural Aldea Nova. Trátase dun espazo de 35.000 metros cadrados de superficie, no que se recrea a vida nunha aldea típica de Galicia. Aquí pódense atopar instalacións coma un albergue con capacidade para 50 persoas, unha casa de aldea na que se sitúa un museo etnográfico, ademais dunha granxa con distintas especies animais. Este inmenso parque da natureza e da cultura autóctona de Galicia é un produto exclusivo, auténtico e vivo, en constante evolución. É unha mostra de recuperación da identidade galega e do mantemento dos valores do contorno e do medio ambiente galegos.

+info: www.aldeanova.es

Feira do Trece: recreación de palloza e menhir

FESTAS DE INTERESE TURÍSTICO DE GALICIA

OENACH ATLÁNTICO

Declarado Festa de Interese Turístico de Galicia dende 2014, trátase dun evento promovido polo Concello de Narón e participado polo Grupo de Traballo da veciñanza de Sedes que ten o seu cumio na Noite no Castro de Eiravedra e coa recreación da vida cotiá na aldea castrexa celta.

Celébrase na Campa Castrexa de Sedes na derradeira fin de semana de xullo na Feira do Trece, do venres ao domingo, e estrutúrase en diversas actividades: Acendido do lume e noite da música galiciana, recreación museística viva da vida castrexa, feira da artesanía galega e internacional, mostra de xogos rurais populares, Oenach gastronómico, carreira do Castro e espazo lúdico.

O Oenach Atlántico desenvolve durante todo o ano unha programación complementaria: Torneo de tiro con arco 'longbow', Ateneo Aldeán, Obradoiros de elaboración de elementos e reproducións para a recreación da aldea castrexa, etc.

A Feira do Trece é un clásico entre as feiras de Galicia

FEIRAS

FEIRA DO TRECE

Data: O día 13 e o último domingo de cada mes / *Lugar:* Recinto Feiral do Trece (Sedes) / *Periodicidade:* Quincenal

FEIRÓN DA SOLAINA

Produtos alimentarios (Queixo, pan, produtos cárnicos, polbeiras...).
Produtos agrícolas. Têxtil e calzado.

Data: Primeiro domingo de mes de 9.00 a 15.00 horas / *Lugar:* A Solaina
/ *Periodicidade:* Mensual

FEIRA DA MAQUINARIA AGRÍCOLA E ÁRBORES FROITEIRAS

(2ª fin de semana de abril)

MERCADO MEDIEVAL DO PARQUE FREIXEIRO

(2ª fin de semana de xullo)

Detalle de produto do Feirón da Solaina

Feira do mel

Feira do mercado de segunda man

FEIRA DO MEL E PRODUTOS ECOLÓXICOS

(2ª fin de semana de outubro)

OUTRAS FESTAS E ROMARÍAS

O día 23 de novembro celébrase o **Día de Narón**. Desde 1993 conmemórase esta data que coincide coa da primeira acta oficial conservada do ano 1837. O Día de Narón é festivo local, e unha das moitas datas que espárense no calendario do concello de festas, tradicións e outras actividades, nas que predomina o ambiente de lecer.

Romaría da Virxe da O, celébrase na parroquia de Pedroso o segundo domingo de maio.

Romaría de Santa Margarida, séguese celebrando en torno a esta igrexa do Val, aínda que nos últimos anos quedou reducida a unha festa de carácter parroquial.

A Feira do Trece é un clásico entre as feiras de Galicia

Feira Medieval

Feira da Maquinaria agrícola

GASTRONOMÍA

PEMENTO DO COUTO

É unha variedade de pemento (*Capsicum annum L.*) con Indicación Xeográfica Protexida, orixinaria da comarca de Ferrolterra. Toma o seu nome do mosteiro do Couto, lugar onde os monxes comezaron a selección e cultivo destes pementos. A zona de produción está constituída pola totalidade da comarca de Ferrol, integrada polos concellos de Ferrol, Narón, Valdoviño, Cedeira, Moeche, As Somozas, San Sadurniño, Neda, Fene, Mugardos e Ares.

O derradeiro domingo do mes de xullo celébrase no concello naronés a Festa do Pemento do Couto, que contribuíu a dar a coñecer este produto como unha excelencia gastronómica. Proba da súa fama son os numerosos establecementos de restauración da comarca de Ferrol que inclúen xa o “Pemento do Couto” na súa carta.

+info: www.cooperativaoval.com

TOMATE NEGRO DE SANTIAGO

Esta antiga variedade de tomate autóctono que desaparecera practicamente como cultivo, foi obxecto dun intenso traballo de recupera-

Fonte de Santa Margarida, preto da ermida

Pemento do Couto, produto estrela

ción por parte do Centro de Investigacións Agrarias de Mabegondo, conseguindo que se extenda polas diferentes hortas galegas cunha grande aceptación. Dende o ano 2012 é cultivado e comercializado pola Cooperativa do Val en Narón, facendo un verdadeiro esforzo para devolver esta variedade ao mercado.

Trátase dunha variedade estacional, cuxo froito podemos degustar exclusivamente en verán. A súa característica coloración e a súa forma irregular e caprichosa, fan deles uns tomates que encerran no seu interior o seu segredo: un sabor espectacular a tomate “coma os de antes”.

A acollida desta variedade é tal que a súa produtora, a Cooperativa do Val, multiplicou por tres a superficie de cultivo para esta variedade e a súa produción medrou de forma espectacular.

NARÓN HOXE

PAZO DA CULTURA

Logo da consolidación de Narón coma referente na xestión cultural pública en Galicia, o Concello de Narón, xunto co seu Padroado da Cultura, inaugurou no 2008 o novo Pazo da Cultura. O segundo maior auditorio de Galicia serve de espazo de acollida de grandes eventos cul-

O Pazo conta cun escenario de mil metros cadrados e un aforo de novecentas butacas

turais á vez que é sede da Escola Profesional de Teatro e das escolas de baile, música e danza do Padroado de Cultura. Acolle a meirande parte da programación que ata hoxe se celebraba no Auditorio, que xa quedou pequeno co devir dos anos.

Conta cun Café-teatro con capacidade para 80 persoas para desenvolvemento de eventos e espectáculos máis íntimos.

Pazo da Cultura de Narón

R/ Holanda - Urb. Ciudad Europa · T: 981 391 144

Despacho telefónico: 981 102 897 (de 11 a 13.30 e de 18 a 20 h)

OCIO

Cinebox Narón (12 salas)

Pol. Industrial da Gándara, s/n. Centro Comercial Dolce Vita Odeón

www.cinebox.es · T: 902 221 622 · Día do espectador: Xoves

Campo de golf Campomar

Lg. Vilacornelle, s/n. O Val · 15541 Narón

T: 981 453 910 / 663 123 398 · www.clubcampomar.com

Área servizo de autocaravanas

Pol. Río do Pozo (43° 31' 59.41" N - 8° 11' 44.44" O)

Cámping Área Recreativa de Pedroso (43° 31' 16.66" N - 8° 06' 40.03" O)

Os amantes do golf contan cun espazo perfecto nas instalacións do Club Campomar

Rutas “En bici por Narón”

<http://www.turnaron.es/paxinas/es/rutas-en-bici-por-naron.php>

Estacións bici Narón-Ferrol · T: 981 312 331 · info@biciferrolterra.com
www.ferrolenbici.es

NARÓN COMERCIAL

O comercio de proximidade de Narón é moito e moi diverso, con establecementos onde prima a calidade e o trato personalizado, converténdose en insignia dun Narón que progresa pero non perde de vista as súas orixes.

O comercio experimentou un pulo importante dende comezos da década coa implantación de dúas grandes áreas comerciais, de servizos e lecer:

Centro Comercial Narón

Estrada de Castela, 224-226 · 15570 Narón · T: 981 392 309

Centro Comercial Dolce Vita Odeón

Pol. da Gándara s/n · 15570 Narón · T: 981 397 940

NARÓN INDUSTRIAL

O crecente e puxante Narón dos nosos días, no que florece un denso tecido empresarial débese, entre outros factores, ao desenvolvemento dunha magnífica infraestrutura tanto para a industria como para os servizos, con tres polígonos de primeira liña: o de Río do Pozo, un dos maiores de Galicia, así como o da Gándara e o das Lagoas.

NARÓN DE NOITE

Zona de Copas / Pubs / Discotecas

Unha forma de gozar do ocio e da noite nos distintos barrios e zonas da cidade. Narón é un referente na “movida” comarcal xa que, ao longo da Estrada de Castela, pasando por Xuvia e Piñeiros, hai unha morea de pubs, cafeterías, discotecas e locais de copas ateigadas de xente calquera fin de semana.

Estrada de Castela

Bares de copas e pubs marcan un dos percorridos máis coñecidos de Narón, un nutrido número de establecementos onde gozar da conversa dos amigos e bailar ata altas horas da madrugada.

A Gándara

O ambiente máis novo da cidade atópase neste barrio que discorre paralelo á ría e que cada fin de semana se converte nun dos centros neuráxicos do lecer naronés.

TELÉFONOS DE INTERESE

Policía Local: 092 | 981 387 700

Ambulancias: 061

Protección Civil-Emerxencias Narón: 981 390 000

Teléfono da Muller: 016

**Concello
de Narón**

Praza de Galicia, s.n. 15570 Narón

T: 981 337 700 · F: 981 337 701 · naron@naron.es · www.naron.es

